

Слѣдва най-сетнѣ тукъ и прощението отъ градъ Сливенъ въ пълна хармония съ издиганія отвждѣ другата, сѣверната часть на Стара планина, български гласъ.

„Ваше Высочество!

Слѣдъ като изражавамы, ный долоподписаннитѣ българи, жители отъ градътъ Сливенъ, многолѣтствіята за здравіето и дългоденствіето на нашійтъ възлюбленій августейшій Господарь Султанъ — Абдулъ — Азись — Ханъ, и слѣдъ като приносямы дълбокитѣ си почитанія къмъ Ваше Высочество: дързнуваме, увѣрени на вашата благонаклонность къмъ вѣрноподданітъ българскій народъ, да изявимъ смиренно сърдечното си и душевно задоволствіе, което чувствува народътъ ни, като Ви гледа да стоите на високійтъ везирскій постъ за слава и благополучіе на Държавата и за благоденствіе на всичкитѣ царски подданници.

Ваше Высочество!

Нѣма българско сърдце да не трепти отъ радостъ, нѣма българска душа, която да не са весели, като знай че чрѣзъ Вашата славна висока личность ще могатъ царскитѣ подданници да просвѣтнѣтъ и да спечелятъ царската высочайша милость, която непрѣстанно са излива чрѣзъ отличната Ваша мѣдрость на насъ бѣднитѣ царски подданници. При това самата надѣжда на Българскійтъ народъ за опазваніето на животътъ, имотътъ и честъта му, е възложена на Вашето великодушіе и на Вашата искренность къмъ всичкитѣ подданници на Негово Императорско Величество Султанътъ, която искренность Българскійтъ народъ е узналъ още въ първото Ваше славно везируваніе.